

Stoormechtige Konnungh,
alldranådigste Herre

Edhers Kongl: Maij:t henmbär iag i alsom störste underdånigheet min skyldigste troksamheet, för all synnerlig högh Kongl: ynnest och nåde, som mig wederfaren är uti alla mina lijfz dagar, serdeles för dhen senare, huilken mig icke allenast hafuer om sådan E:rs Kongl: Maij:tz höge Nåde försäkrat, utan och **animerat** at än ytterligare inkomma, för E:rs Kongl: Maij:t medh denne min aldraödmukaste böön och underdånige påminnelse, huruledes jag, nu öfuer 30 åhrs tijdh, här wedh E:rs Kongl: Maij:tz Ammiralitetz Collegio troolign tient och upwachtat hafuer medh många **travailler**, stoor möda, sampt förtient, som een sådan dienst, utj thessa swåra tijder oundwikeligen hafuer följt, deeh alt oachtat uti den wisse förhåpningh, at therigenom förwärfua något **avancement** till min annalckande ålders

Soulagement. Män allernådigste Konung och herre, så måste iag deeh beklaga min olyckeligheet, det iag intet hafuer nogh **vigilerat** wedh then förändring som wedh vår Staat angående Admiralitetz Råd charger, är nyligen skedt, utan försummat på thet underdånigste at anhålla om thet iag genom åtskilliga **praejudicata** utj andre Kongl: Collegijs hade haft stort hopp, och af Gudhz Nådz tillskyndan hade gemakligare och roligare kunnat beobachta, än som denne outhstyrliche swåra **Commis-sariaten**.

Men såsom ännu letteligen, Aldranådigste Konnungh, kunde dherutinnan skee meera förändring: Ty under till E:rs Kongl: Maij:t min aldrarunderdånigste böön och ansöökningh, at iag som om denne Staatz **affairer** och beskaffenheter, mig genom Gudz macht, temlige förfarenheet och Kunskaper förwärfvat hafuer, till eet sådant **emploi** efter E:rs Kongl:e Maij:tz allernådigste behagt, anten nu, heller wedh första lööss-springande **vacantie** komma måtte.

E:rs Kongl: Maij:t försäkrer iag, så nu den wedh den förra **charger** om mig aldraunderdånigste och tro-försammeste opwachtning, medh lijf och all wälferdh, stidze förblifuandes, efter min högste skyldigheet.

E:rs Kongl: Maij:tz

allerunderdånigste och trooplichtskyldigste
tienare, intill min dödztundh.

Joh: Palmström.

Johan Matsson - Lang - Lange - Palmström, född i Reval den 21 juni 1621 och död i Stockholm den 1 januari 1686. Adlad den 16 december 1674, och utnämnd till assessor vid amiralitetet den 24 maj 1675, efter en lång tjänst vid den svenska flottan. Gift första gången i Stockholm den 8 november 1646 med Anna Wigen, gift andra gången den 17 oktober 1661 med Christina Nilsdotter Emporagria. Fem barn i första giftet; sex i det andra.

Ovanstående skrivelse till kungen förefaller vara av Johan Palmströms egen hand. Välskriven - dock finns det fyra eller fem stavfel, vilka har rättats. Vissa ord har skrivits med fetstil. Detta markerar, att originaltexten där har moderna svenska skrivtecken. Den övriga texten är den på 1600-talet förhärskande tyska skrivstilen.

På ett ställe använder författaren ordet **beobachta**. Normalt hade skrivits beacta, eller beachta, men här har det tyska verbet beobachten = iakttaga använts. Vissa ord har dh ersatts med th. Detta tyder på, att författaren har tyska som sitt modersmål.

De ord, vilka har transkriberats i fetstil, har franskt eller latinskt ursprung. I de kretsar, som Johan Palmström rörde sig, gällde det kanske att visa sin förfining genom ett avancerat språkbruk.

Det finns dock vissa ord och uttryck, som antyder ett något ålderdomlig språkbruk.

Riksarkivet har inget datum på skrivelsen, men det är känt, att assessors-tjänsterna vid amiralitetet aviserades om indragning i början av år 1676.

Man har spekulerat över att Johan Palmström har belastats med ansvar för det dåliga materiella tillståndet i flottan hösten 1675. Ruttet tågvirke och skörade segel. Det anses, att Johan Palmström fick sluta sitt arbete under år 1677, på grund av tjänstens indragning.

Man kan härav dra slutsatsen, att denna skrivelse tillkom under år 1677, med viss reservation för i slutet av 1676.

Det kan också nämnas, att Johan Palmströms chef var amiralen Lorentz Creutz, född 1615 och död den 1 juni 1676 när skeppet Stora Cronan gick under. Lorentz Creutz hade en lång karriär som jurist och domare. Karl XI:s förtrogne - utsedd till amiralitetsråd den 11 december 1675 och tillförordnad chef för amiralitetskollegium den 4 april 1676. Lorentz Creutz klagar över Johan Palmström, som tidigare varit kommissarie, och beskyller honom för att ha förtalat Creutz i kammarkollegiet. Lorentz Creutz råkar i delo med flera amiraler, sannolikt på grund av sin föga militära bakgrund. Det kan tänkas, att Lorentz Creutz såg Johan Palmström som en besvärlig herre, och att detta har påverkat Johans avsked år 1677.